

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๒.๑)

คดีหมายเลขดำที่ อบ. ๓๔๒/๒๕๖๒
คดีหมายเลขแดงที่ อบ. ๒๕/๒๕๖๗

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๒๖ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๗

{	ระหว่าง	นายราเชนทร์ กลั่นเกษตรวิทย์	ผู้ฟ้องคดี
		นายกองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เปิน ที่ ๑	
		คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดนครสวรรค์ ที่ ๒ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ที่ ๓	ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ อุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองนครสวรรค์ คดีหมายเลขดำ
ที่ บ. ๒๓/๒๕๖๑ หมายเลขแดงที่ บ. ๑๘/๒๕๖๒

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า เดิมผู้ฟ้องคดีรับราชการเป็นพนักงานส่วนตำบล ตำแหน่ง
นักพัฒนาชุมชนชำนาญการ สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เปิน อำเภอแม่เปิน จังหวัดนครสวรรค์
ได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีมติชี้มูลความผิดเมื่อครั้งดำรงตำแหน่ง
นักพัฒนาชุมชน ระดับ ๓ รักษาราชการแทนเจ้าพนักงานพัสดุ สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลชุมตาบง
ว่ามีมูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ
เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐานปฏิบัติ
หน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี
หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง กรณีจัดซื้อครุภัณฑ์
จำนวน ๕ รายการ ที่มีการส่งมอบครุภัณฑ์ก่อนที่จะอนุมัติจัดซื้อ รวมทั้งมีการเสนอราคาโดยมุ่งหมาย

/ไม่ให้มีการ...

ไม่ให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้อประโยชน์ให้แก่ร้านบีบี คอมพิวเตอร์ ซึ่งได้เป็นผู้เข้าทำสัญญากับองค์การบริหารส่วนตำบลชุมตาบง ต่อมาผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ที่ พิเศษ ๔/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ อุทธรณ์ผลการพิจารณาข้อมูลและขอให้ทบทวนมติดังกล่าว และได้มีหนังสือลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๖๑ ถึงประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ขอให้ชะลอการพิจารณาโทษทางวินัยเพื่อรอฟังผลการพิจารณาทบทวนมติดังกล่าว ซึ่งประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือ ที่ นว ๐๐๒๓.๒/๙๐๑๓ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๑ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๑ ไม่รับคำขอให้ชะลอการพิจารณาโทษทางวินัย เนื่องจากไม่มีกฎหมายบัญญัติให้ชะลอการลงโทษดังกล่าวได้ ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เป็น ที่ ๒๖๐/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๖๑ ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ผู้ฟ้องคดีจึงอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อประธานผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แต่ยังไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณา ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าคำสั่งลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากก่อนออกคำสั่งลงโทษผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้แจ้งสรุปพยานหลักฐานตามแบบ สว. ๓ ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ และไม่เปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีได้ชี้แจงแสดงพยานหลักฐาน อีกทั้งผู้ฟ้องคดีไม่ได้มีเจตนาหรือเจตนาพิเศษในการกระทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลชุมตาบงเสียหายแต่อย่างใดและเมื่อไม่มีความเสียหายก็ย่อมไม่ครบองค์ประกอบความผิดตามที่ถูกกล่าวหา นอกจากนี้ การจัดซื้อครุภัณฑ์ดังกล่าวเป็นการจัดซื้อโดยวิธีตกลงราคา ซึ่งเป็นอำนาจของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลชุมตาบงในการอนุมัติจัดซื้อเมื่อผู้ฟ้องคดีดำเนินการตามคำสั่งของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลชุมตาบงจึงพินหน้ที่ในส่วนนี้ ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เป็น ที่ ๒๖๐/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๖๑ ที่ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ โดยให้ย้อนหลังไปจนถึงวันที่คำสั่งดังกล่าวมีผลบังคับใช้ และให้คืนสิทธิประโยชน์ให้แก่ผู้ฟ้องคดีดังเดิม

๒. เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๑ ที่ไม่รับพิจารณาคำขอให้ชะลอการพิจารณาโทษทางวินัยของผู้ฟ้องคดี โดยให้ย้อนหลังไปจนถึงวันที่มติดังกล่าวมีผลบังคับใช้

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องในข้อหาที่ผู้ฟ้องคดีฟ้องขอให้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๑ ที่ไม่รับพิจารณาคำขอให้ชะลอการพิจารณาโทษทางวินัยของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การว่า องค์การบริหารส่วนตำบลแม่เป็นได้รับหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ลับ ที่ ปช ๐๐๑๓/๓๓๖๔ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๐ จากองค์การบริหารส่วนตำบลชุมตาบง ซึ่งได้ขอให้พิจารณาโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดี กรณีถูกกล่าวหาและข้อมูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

/เมื่อครั้ง...

เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งนักพัฒนาชุมชน ระดับ ๓ สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลชุมตาบง มีมูลความผิด ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และได้รับสำเนารายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพิ่มเติม หลังจากนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลแม่เปินได้รายงานและเสนอความเห็นไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๑ มีมติเห็นชอบให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการตามการชี้มูลความผิดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เปิน ที่ ๒๖๐/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๖๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ โดยมีหนังสือแจ้งคำสั่งดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบแล้ว

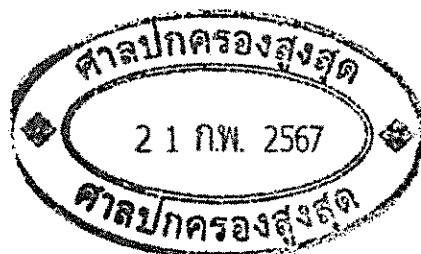
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การว่า องค์การบริหารส่วนตำบลแม่เปินได้รายงานและเสนอความเห็นต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบการลงโทษทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดี ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ชี้มูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๑ ได้พิจารณาข้อเท็จจริงจากการไต่สวนและการชี้มูลความผิดทางวินัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แล้วเห็นชอบให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการตามการชี้มูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการแล้ว ผู้ฟ้องคดีได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ได้พิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีแล้ว มีมติให้ยกอุทธรณ์ และได้แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบตามหนังสือที่ นว ๐๐๒๓.๒/๒๑๑๔๘ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๑

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้การว่า ผู้ร้องเรียนได้มีการร้องเรียนต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ว่า มีกรณีทุจริตต่อหน้าที่ราชการในการจัดซื้อครุภัณฑ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมตาบง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงได้แต่งตั้งองค์คณะพนักงานไต่สวนกรณีดังกล่าว ซึ่งพยานหลักฐานเพียงพอรับฟังได้ว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งนักพัฒนาชุมชน ระดับ ๓ รักษาราชการแทนเจ้าพนักงานพัสดุ องค์การบริหารส่วนตำบลชุมตาบงกับพวก มีมูล จึงได้แจ้งข้อกล่าวหาซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ลงนามรับทราบข้อกล่าวหาและเข้าใจข้อกล่าวหาโดยตลอดแล้ว โดยได้ให้ถ้อยคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙ และจัดทำเป็นหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๙ โดยจากการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการไต่สวนรับฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๔ ร้านบีบี คอมพิวเตอร์ ซึ่งมีนายนพวิทย์ มัทกิตปภาดา เป็นเจ้าของร้าน ได้นำครุภัณฑ์ จำนวน ๕ รายการ ได้แก่ กล้องถ่ายรูปดิจิทัล DSLR จำนวน ๑ เครื่อง กล้องถ่ายวิดีโอ

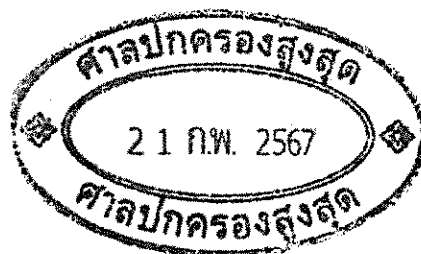
/แฮนด์แคม...

แฮนด์แคม จำนวน ๑ เครื่อง เครื่องฉายภาพ ๓ มิติ วิชวลไลเซอร์ จำนวน ๑ เครื่อง ทีวีแอลอีดี ๓๒ นิ้ว จำนวน ๑ เครื่อง เครื่องเล่นดีวีดี จำนวน ๑ เครื่อง มาส่งที่ห้องส่วนการคลังโดยนางสาววิภาวรรณ พิลาแสง เจ้าพนักงานพัสดุ ได้ตรวจดูแล้ว สิ่งของครบถ้วนตามใบส่งของฉบับไม่ลงวันที่ เลขที่ ๐๑๑/๒๕๕๔ เลขที่ ๐๑๒/๒๕๕๔ เลขที่ ๐๑๔/๒๕๕๔ เลขที่ ๐๑๕/๒๕๕๔ และเลขที่ ๐๑๖/๒๕๕๔ รวม ๕ ฉบับ จึงลงลายมือชื่อในใบส่งของในฐานะผู้รับของและลงวันที่ไว้ได้ลายมือชื่อ ดังกล่าวไว้ว่า “๒๒ มี.ค. ๕๔” นายณพวิทย์ลงลายมือชื่อเป็นผู้ส่งของ ซึ่งในการส่งของดังกล่าว นายณพวิทย์ แจ้งว่าจำสืบทำรวจ กานต์พงศ์ เกษมสิทธิ์พงศา หรือกานต์ รอดเกษม ปลัดองค์การบริหาร ส่วนตำบลชุมตาบง เป็นผู้ติดต่อให้นำของมาส่ง ซึ่งจากการตรวจสอบเอกสารใบส่งของและจากการ ตรวจสอบปากคำพยานบุคคลรายนางสาววิภาวรรณ และนางศรัณย์พร พิสุวรรณค์ พนักงานจ้าง ตามภารกิจ มีหน้าที่ช่วยงานพัสดุส่วนการคลัง ได้ให้ถ้อยคำแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ สอดคล้องกันว่า เมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๔ นายณพวิทย์ มาที่ห้องส่วนการคลังและแจ้งว่าจำสืบทำรวจ กานต์พงศ์ นำมาส่งของมาส่ง นางสาววิภาวรรณ จึงได้ปรึกษากับนางศรัณย์พร ว่าจะรับไว้หรือจะอย่างไร และได้ตกลงกันว่าให้รับไว้ก่อน โดยนางสาววิภาวรรณ ได้ลงลายมือชื่อเป็นผู้รับของในใบส่งของ ดังกล่าว พร้อมทั้งลงวันที่ได้ลายมือชื่อของตนว่า “๒๒ มี.ค. ๕๔” เนื่องจากการจัดซื้อพัสดุของ องค์การบริหารส่วนตำบลชุมตาบง นางสาววิภาวรรณ จะต้องเป็นผู้จัดทำเอกสารเกี่ยวกับการ จัดซื้อทั้งหมด แต่ปรากฏว่าครุภัณฑ์ทั้ง ๕ รายการ ดังกล่าว ยังไม่ได้มีการขออนุมัติจากนายก องค์การบริหารส่วนตำบลชุมตาบง จึงได้รายงานเรื่องที่มีการส่งครุภัณฑ์โดยไม่ได้ดำเนินการตาม ระเบียบพัสดุต่อนายศราวุธ สิริภรณ์ระ หัวหน้าส่วนการคลัง ในฐานะหัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุทราบ สอดคล้องกับถ้อยคำของนายศราวุธที่ได้ให้ถ้อยคำไว้ว่า นายณพวิทย์เป็นเจ้าของร้านบีบี คอมพิวเตอร์ และเป็นญาติกับจำสืบทำรวจ กานต์พงศ์ ซึ่งในขณะนั้นเช่าบ้านพักอาศัยอยู่ด้วยกัน กับจำสืบทำรวจ กานต์พงศ์ และถ้อยคำของนายศักดิ์สิทธิ์ บัวศรี เจ้าของร้านตุ๋น คอมพิวเตอร์ ที่ให้ถ้อยคำไว้ว่า นายณพวิทย์ เป็นหลานของจำสืบทำรวจ กานต์พงศ์ จากนั้นนางสาววิภาวรรณ ได้ลาคลอดบุตร ระหว่างพักผ่อนอยู่ที่บ้านเช่าซึ่งมีรั้วอยู่ติดกับที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบล ชุมตาบง นายฤชดา เกษศิลป์ ตำแหน่งคนงานทั่วไป ซึ่งเป็นสามีของนางสาววิภาวรรณ ได้มาแจ้ง นางสาววิภาวรรณว่า จำสืบทำรวจ กานต์พงศ์ ให้นำนางสาววิภาวรรณไปทำงาน เพื่อแก้ไขวันที่รับ ของในใบส่งของให้ตรงกับเอกสารการจัดซื้อที่ได้ทำขึ้นในภายหลังซึ่งนางสาววิภาวรรณได้ไปพบ จำสืบทำรวจ กานต์พงศ์ ที่ห้องประชุมสภา โดยมีผู้ฟ้องคดีอยู่ในห้องประชุมดังกล่าวด้วย และผู้ฟ้องคดี ได้บอกกับนางสาววิภาวรรณว่า จำสืบทำรวจ กานต์พงศ์ ได้ขอให้นางสาววิภาวรรณ แก้ไขวันที่ ในใบส่งของ แต่นางสาววิภาวรรณ ไม่ได้ดำเนินการแก้ไขแต่อย่างใด ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๔ ผู้ฟ้องคดีได้จัดทำบันทึกขออนุมัติจัดซื้อโดยวิธีตกลงราคาเครื่องเล่นดีวีดี จำนวน ๑ เครื่อง ในวงเงิน ๔,๘๐๐ บาท และวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๔ ผู้ฟ้องคดีได้จัดทำบันทึกขออนุมัติจัดซื้อ ครุภัณฑ์ประจำสำนักงาน จำนวน ๔ รายการ ได้แก่ เครื่องฉายภาพ (โอเวอร์เฮด) จำนวน ๑ เครื่อง

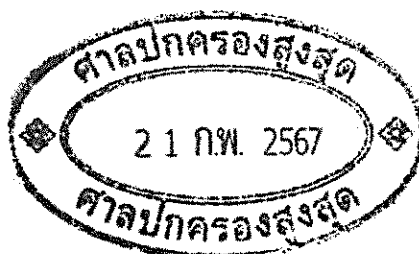
/เป็นเงิน...

เป็นเงิน ๔๕,๐๐๐ บาท กล้องถ่ายวีดีโอฮาร์ดดิสก์ จำนวน ๑ เครื่อง เป็นเงิน ๔๕,๐๐๐ บาท กล้องถ่ายรูปดิจิทัลพร้อมเลนส์ จำนวน ๑ เครื่องเป็นเงิน ๓๔,๒๐๐ บาท โทรศัพท์ขนาด ๓๒ นิ้ว จำนวน ๑ เครื่อง เป็นเงิน ๑๗,๘๐๐ บาท โดยเสนอต่อเจ้าสืบทัวร์ กานต์พงศ์ และนายจักรพงษ์ ชุนพลาควาส นายองค์การบริหารส่วนตำบลชุมตาบง ตามลำดับ โดยนายจักรพงษ์ ได้พิจารณา และอนุมัติให้ดำเนินการจัดซื้อโดยที่นายศราวุธ หัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุมีความเห็นว่า “ทราบและโปรดพิจารณา ส่งพัสดุก่อนไม่เป็นไปตามระเบียบพัสดุ” ผู้ฟ้องคดีจึงยอมทราบข้อเท็จจริง เป็นอย่างดีว่า ครุภัณฑ์ทั้ง ๕ รายการ ได้มีการส่งมอบมาก่อนที่ผู้ฟ้องคดีจะจัดทำบันทึกขออนุมัติ จัดซื้อตามที่ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้บอกให้นางสาววิภาวรรณ ทำการแก้ไขวันที่ในใบส่งของตามคำให้การ ของนางสาววิภาวรรณ ที่สอดคล้องกับถ้อยคำของพยานบุคคลรายนางสมมาศ ชุนพลาควาส ตำแหน่งลูกจ้าง มีหน้าที่ช่วยเจ้าหน้าที่พัสดุ ซึ่งได้ให้ถ้อยคำกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ สรุปได้ว่า บันทึกขออนุมัติจัดซื้อดังกล่าวจัดทำขึ้นภายหลัง จากที่ได้มีการนำของมาส่งที่องค์การบริหารส่วนตำบล ชุมตาบงแล้ว โดยตนเป็นผู้พิมพ์บันทึกตามที่ผู้ฟ้องคดีสั่ง โดยมีรายละเอียดตามเอกสารการจัดซื้อ ที่ผู้ฟ้องคดีนำมาให้และบอกว่าเป็นเอกสารที่เจ้าสืบทัวร์ กานต์พงศ์ นำมาให้ผู้ฟ้องคดี การทำ บันทึกขออนุมัติจัดซื้อดังกล่าวจึงไม่ชอบด้วยระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของ หน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ เนื่องจากเป็นการจัดทำเอกสารการจัดซื้อ ขึ้นภายหลังการส่งมอบ อีกทั้งยังปรากฏข้อเท็จจริงจากการไต่สวนว่า เอกสารใบเสนอราคาของ ร้านตุ๋น คอมพิวเตอร์ นั้นนายนพวิทย์ซึ่งเป็นเจ้าของร้านบีบี คอมพิวเตอร์ และเป็นญาติกับ เจ้าสืบทัวร์ กานต์พงศ์ เป็นผู้จัดทำขึ้น โดยเป็นผู้กรอรายละเอียดในใบเสนอราคาแล้ว นำมาให้ นายศักดิ์สิทธิ์ เจ้าของร้านตุ๋น คอมพิวเตอร์ ซึ่งไม่ทราบรายละเอียดในการเสนอราคา และไม่ได้ขาย สินค้าตามใบเสนอราคาแต่เนื่องจากเป็นเพื่อนกับนายนพวิทย์ นายศักดิ์สิทธิ์ จึงยอมลงลายมือชื่อ ในใบเสนอราคาดังกล่าว ต่อมาเมื่อองค์การบริหารส่วนตำบลชุมตาบงได้พิจารณาทำบันทึกตกลง ซื้อขายครุภัณฑ์กับร้านบีบี คอมพิวเตอร์ โดยปรากฏว่า ใบส่งของทั้ง ๕ รายการ ที่นำมาประกอบ ฎีกาเบิกเงินตามงบประมาณมีการใช้น้ำยาลบคำผิดวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๔ ได้ลายมือชื่อของ นางสาววิภาวรรณออก และมีการลงวันที่ที่หัวกระดาษในใบส่งของ โดยประทับตราว่า ๔ เม.ย. ๒๕๕๔ ตามถ้อยคำพยานบุคคลรายนางสาววิภาวรรณ จึงเป็นผลโดยตรงจากการกระทำอันมิชอบด้วย กฎหมายของผู้ฟ้องคดี ทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลชุมตาบงต้องจ่ายเงินให้กับร้านบีบี คอมพิวเตอร์ ตามฎีกาเลขที่ ๓๔๑/๒๕๕๔ วันที่คลังรับ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๔ ฎีกาเลขที่ ๓๔๓/๒๕๕๔ วันที่คลังรับ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๔ ฎีกาเลขที่ ๓๔๔/๒๕๕๔ วันที่คลังรับ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๔ ฎีกาเลขที่ ๓๔๕/๒๕๕๔ วันที่คลังรับ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๔ ซึ่งการที่จะพิจารณาว่าการกระทำใดจะเป็น การทุจริตหรือประพฤตินมิชอบในทางราชการ นั้น จำเป็นจะต้องพิจารณาจากอำนาจและหน้าที่ ของผู้กระทำความผิดตามความรับผิดชอบทางอาญาที่ผู้กระทำจะต้องมีอำนาจและหน้าที่ตามกฎหมาย ทั้งตามกฎหมายที่กำหนดอำนาจหน้าที่ไว้โดยเฉพาะหรือตามคำสั่งที่มอบหมายหน้าที่เพิ่มเติม

/เพื่อกำหนด...

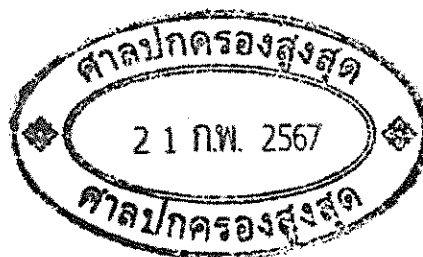
เพื่อกำหนดรายละเอียดของการปฏิบัติลงไป เมื่อปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีเป็นเจ้าของหน้าที่ของรัฐและมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายในเรื่องนั้นโดยตรง โดยผลของการกระทำในหน้าที่นั้นไม่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว การกระทำดังกล่าวย่อมครบองค์ประกอบความผิดในทางอาญาและเกี่ยวเนื่องทั้งความผิดทางวินัย เมื่อข้อเท็จจริงจากพยานบุคคลประกอบพยานเอกสารดังกล่าวข้างต้น รับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีในฐานะรักษาราชการแทนเจ้าหน้าที่พัสดุ มีหน้าที่ดำเนินการจัดซื้อพัสดุให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ เมื่อผู้ฟ้องคดีรู้หรือควรรู้ว่าในการเสนอราคามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ฟ้องคดีต้องมีการดำเนินการให้มีการยกเลิกการเสนอราคาครั้งนี้ แต่ผู้ฟ้องคดีกลับจัดทำเอกสารตกลงซื้อครุภัณฑ์ทั้ง ๕ รายการกับร้านบีบี คอมพิวเตอร์ ทั้งที่ผู้ฟ้องคดีทราบข้อเท็จจริงดังกล่าวว่า มีการส่งพัสดุทั้ง ๕ รายการมาก่อนดำเนินการขออนุมัติจัดซื้อ มีผลทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลชุมตาบงอนุมัติดำเนินการจัดซื้อและเบิกจ่ายเงินทั้ง ๕ รายการ ให้แก่ร้านบีบี คอมพิวเตอร์อันเป็นการซื้อขายที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ไม่ถูกต้องตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผลโดยตรงทำให้เกิดความเสียหายแก่องค์การบริหารส่วนตำบลชุมตาบง ผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจปฏิเสธความผิดได้ การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงมีมูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และมีมูลความผิดทางอาญา ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้พิจารณาสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงในการประชุมครั้งที่ ๘๘๘ - ๕๙/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๖๐ แล้ว มีมติเป็นเอกฉันท์เห็นชอบตามความเห็นขององค์คณะพนักงานไต่สวนว่า ผู้ฟ้องคดีการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยมีชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงตามข้อ ๓ วรรคสาม และข้อ ๖ วรรคสอง ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดนครสวรรค์ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๔ และมีมูลความผิดทางอาญา ประชานกรรมการ ป.ป.ช. จึงส่งรายงานเอกสารและความเห็นไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญาแก่ผู้ฟ้องคดีกับพวก และได้แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดีตามอำนาจหน้าที่ต่อไป ซึ่งในการพิจารณาข้อเท็จจริง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ หาได้รับฟังคำเบิกความของนายศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งเป็นคู่แข่งกับร้านบีบี คอมพิวเตอร์ โดยเชื่อถ้อยพยานเพียงปากเดียวมาปรักปรำแล้วนำมาประกอบการชี้มูลความผิดผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใดโดยได้สอบปากคำพยานบุคคลซึ่งเป็นประจักษ์พยานจำนวนหลายปาก และพยานที่เป็นพนักงานและลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมตาบง ซึ่งทราบข้อเท็จจริงเป็นอย่างดี โดยให้ถ้อยคำสอดคล้องตรงกัน และเป็นประเด็นเดียวกันกับ

/ที่ผู้ฟ้องคดี...

ที่ผู้ฟ้องคดีได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาไว้ชัดเจนโดยบุคคลที่เป็นประจักษ์พยาน ไม่มีสาเหตุโกรธเคือง หรือมีส่วนได้เสียกับการจัดซื้อครั้งนี้

ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า เมื่อปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้รับคำกล่าวหาว่ามีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่และได้ไต่สวนข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นมีมูลความผิดฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และมีมูลความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการอันเป็นความผิดทางวินัยด้วย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ก็ย่อมมีอำนาจชี้มูลความผิดฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ซึ่งเป็นความผิดที่เกี่ยวข้องกัน ดังนั้น กรณีที่ผู้ฟ้องคดีถูกกล่าวหาว่ามีการกระทำการทุจริตต่อหน้าที่ และเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงมีอำนาจหน้าที่ไต่สวนและวินิจฉัยตามมาตรา ๑๙ (๔) ประกอบมาตรา ๘๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่พัสดุได้จัดทำรายงานเสนอผู้สั่งซื้อหรือผู้สั่งจ้าง ภายหลังจากมีการส่งครุภัณฑ์ที่จัดซื้อเรียบร้อยแล้ว แม้จะถือเป็นการฝ่าฝืนข้อกำหนดของระเบียบว่าด้วยการพัสดุเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง แต่ผู้ฟ้องคดีขณะดำรงตำแหน่งนักพัฒนาชุมชน ระดับ ๓ รักษาราชการแทนเจ้าพนักงานพัสดุ ซึ่งเป็นการปฏิบัติงานแทนเจ้าหน้าที่ที่อยู่ระหว่างการลาคลอดบุตร ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ใช่ผู้ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง โดยตรงการปฏิบัติหน้าที่แทนดังกล่าวเป็นการชั่วคราว อาจขาดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องระเบียบเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง เมื่อได้รับคำสั่งจากปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลชุมตาบงให้ดำเนินการจัดทำบันทึกขออนุมัติจัดซื้อโดยวิธีตกลงราคา ผู้ฟ้องคดีได้จัดทำบันทึกขออนุมัติจัดซื้อเครื่องเล่นทีวีดีจำนวน ๑ เครื่อง และครุภัณฑ์อื่นอีกจำนวน ๔ รายการ แล้วเสนอจำสืบทารวจ กานต์พงศ์ เกษมสิทธิ์พงศา ในฐานะปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลชุมตาบง และจำสืบทารวจ กานต์พงศ์ ได้ลงนามตามอำนาจหน้าที่แล้วเสนอต่อนายกองค์การบริหารส่วนตำบลชุมตาบงเพื่อโปรดทราบ กรณีจึงเห็นได้ว่า ผู้ฟ้องคดีซึ่งถือเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ขั้นต้นในการจัดทำบันทึกเสนอผู้บังคับบัญชาตามที่ได้รับมอบหมายแต่ก็ไม่อาจถือว่าผู้ฟ้องคดีมีเจตนาโดยประสงฆ์ให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือแก่ทางราชการ เนื่องจากเป็นเพียงผู้ปฏิบัติงานในการเสนอขออนุมัติ กรณีจึงไม่อาจถือเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการแต่อย่างใด และแม้ว่าการจัดทำหนังสือเสนอขออนุมัติดังกล่าวจะถือเป็นเหตุที่นำไปสู่การเบิกจ่ายเงินไปโดยไม่ชอบด้วยระเบียบ แต่การจะอนุมัติจ่ายเงินดังกล่าวขึ้นอยู่กับอำนาจในการพิจารณาอนุมัติของผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจตามกฎหมาย ซึ่งจะถือเป็นผลโดยตรงให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ และความเสียหายที่เกิดขึ้นก็ไม่ใช่เป็นผลโดยตรงจากการจัดทำ

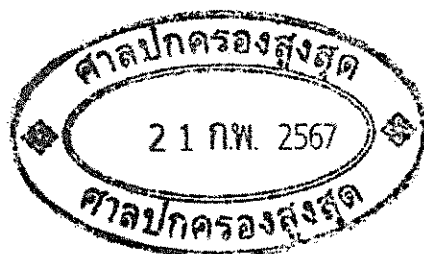

/บันทึกขอซื้อ...

บันทึกขอซื้อของผู้ฟ้องคดี กรณีจึงถือไม่ได้ว่าเป็นความผิดฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงด้วยเช่นกัน ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งที่ ๒๖๐/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๖๑ เรื่อง ลงโทษไล่ออกจากราชการ ที่ลงโทษไล่ออกจากราชการ โดยให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่มีคำสั่งดังกล่าว

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ อุทธรณ์ว่า เมื่อนายนพวิทย์ มัทกิตปภาดา เจ้าของร้านบีบี คอมพิวเตอร์ เป็นญาติกับจำสืบทารวจ กานต์พงศ์ เกษมสิทธิพิงศา ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลชุมตาบงและพักอาศัยอยู่ที่เดียวกัน โดยจำสืบทารวจ กานต์พงศ์ เป็นผู้สั่งให้นายนพวิทย์ นำครุภัณฑ์ทั้ง ๕ รายการ มาส่งที่องค์การบริหารส่วนตำบลชุมตาบงก่อนมีการจัดทำบันทึกขออนุมัติจัดซื้อซึ่งไม่ถูกต้องตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ผู้ฟ้องคดีในฐานะรักษาราชการแทนเจ้าหน้าที่พัสดุได้ดำเนินการจัดซื้อครุภัณฑ์ดังกล่าวย้อนหลังโดยวิธีตกลงราคา ทั้งที่ทราบว่าการส่งพัสดุทั้ง ๕ รายการ มาที่องค์การบริหารส่วนตำบลชุมตาบงแล้ว เนื่องจากก่อนมีการจัดทำบันทึกขออนุมัติจัดซื้อพัสดุลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๔ และวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๔ เสนอจำสืบทารวจ กานต์พงศ์ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลชุมตาบง และนายจักรพงษ์ ขุนพลนาควาส นายองค์การบริหารส่วนตำบลชุมตาบงตามลำดับ นั้น ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้บอกกับนางสาววิภาวรรณ พิลาสงว่า จำสืบทารวจ กานต์พงศ์ ขอให้นางสาววิภาวรรณ แก้วไข่วันที่ในใบส่งของทั้ง ๕ รายการ ที่นางสาววิภาวรรณ ได้ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๔ ไว้ได้ลายมือชื่อดังกล่าว แต่นางสาววิภาวรรณไม่ยินยอม จึงมีการใช้น้ำยาลบคำผิดลงวันที่รับของได้ลายมือชื่อของนางสาววิภาวรรณออก และมีการลงวันที่ที่หัวกระดาษในใบส่งของโดยประทับตราวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๔ ทำให้นายจักรพงษ์ นายองค์การบริหารส่วนตำบลชุมตาบงได้พิจารณาอนุมัติให้จัดซื้อพัสดุทั้ง ๕ รายการ ตามที่ผู้ฟ้องคดีเสนอ ทั้งที่นายศราวุธ สิริกรรณะ หัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุ ได้ทำความเห็นว่า “ส่งพัสดุก่อน ไม่เป็นไปตามระเบียบพัสดุ” ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐดำเนินการใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเสนอราคาดังกล่าวทราบข้อเท็จจริงเป็นอย่างดี หรือควรรู้ว่าการเสนอราคาในครั้งนั้นมีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ และสามารถดำเนินการใด ๆ เพื่อให้มีการยกเลิกการดำเนินการเกี่ยวกับการจัดซื้อครุภัณฑ์ในครั้งนั้นได้ แต่หาได้ดำเนินการให้มีการยกเลิกการจัดซื้อครุภัณฑ์ดังกล่าวไม่ แต่กลับดำเนินการจัดทำบันทึกขออนุมัติจัดซื้อพัสดุทั้ง ๕ รายการ เสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น จึงเห็นได้ว่าพฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีที่ทราบข้อเท็จจริงว่าการจัดซื้อครุภัณฑ์ทั้ง ๕ รายการ ดังกล่าว ไม่ชอบด้วยระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของ

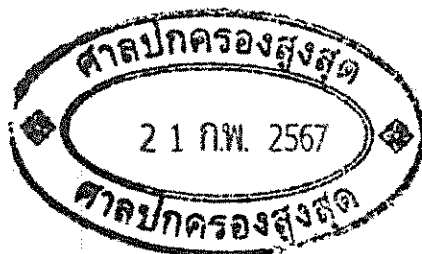

/หน่วยการ...

หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ เนื่องจากได้มีการส่งครุภัณฑ์ก่อนมีการขออนุมัติจัดซื้อ การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงมีเจตนาให้นายนพวิทย์เป็นผู้ได้ทำสัญญาฉบับองค์การบริหารส่วนตำบลชุมตาบง โดยมุ่งหมายไม่ให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม การกระทำของผู้ฟ้องคดีย่อมเข้าองค์ประกอบอันเป็นความผิดตามมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากนี้ การกระทำของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวก่อให้เกิดความเสียหายโดยตรงต่อองค์การบริหารส่วนตำบลชุมตาบง ถือเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการและเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งการที่จะพิจารณาว่าการกระทำใดจะเป็นการทุจริตหรือประพฤติมิชอบในทางราชการนั้น จำเป็นจะต้องพิจารณาจากอำนาจและหน้าที่ของผู้กระทำความผิดตามความรับผิดชอบที่ผู้กระทำจะต้องมีอำนาจและหน้าที่ตามกฎหมาย ทั้งตามกฎหมายที่กำหนดอำนาจหน้าที่ไว้โดยเฉพาะหรือตามคำสั่งที่มอบหมายหน้าที่เพิ่มเติมเพื่อกำหนดรายละเอียดของการปฏิบัติลงไป เมื่อพฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีในฐานะรักษาราชการแทนเจ้าหน้าที่พัสดุ มีหน้าที่ดำเนินการจัดซื้อพัสดุให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ แต่กลับจัดทำเอกสารตกลงซื้อครุภัณฑ์ทั้ง ๕ รายการ กับร้านบีบี คอมพิวเตอร์ ทั้งที่ผู้ฟ้องคดีทราบข้อเท็จจริงดังกล่าวแล้วว่า มีการส่งพัสดุทั้ง ๕ รายการ มาก่อนดำเนินการขออนุมัติจัดซื้อทำให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลชุมตาบงดำเนินการอนุมัติจัดซื้อและเบิกจ่ายเงินให้แก่ร้านบีบี คอมพิวเตอร์ จึงเป็นการซื้อขายที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ไม่ถูกต้องตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผลโดยตรงทำให้เกิดความเสียหายแก่องค์การบริหารส่วนตำบลชุมตาบง ผู้ฟ้องคดีจึงต้องรับผิดจากการกระทำของตนอันเป็นผลโดยตรงและเป็นการละเมิดตามกฎหมาย คำวินิจฉัยของศาลปกครองชั้นต้นจึงยังคงคลาดเคลื่อนต่อข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายดังกล่าว ดังนั้น เมื่อมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ชอบด้วยกฎหมายแล้ว การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายเช่นเดียวกัน

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นเป็นยกฟ้องของผู้ฟ้องคดี

ผู้ฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ว่า การกล่าวหาหรือชี้มูลความผิดว่าผู้ฟ้องคดีได้กระทำความผิดตามมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่มีพยานหลักฐานว่าผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการจัดให้มีกลุ่มบุคคลหรือมีลักษณะทำนองเดียวกันนี้ไปยื่นบริเวณประตูของส่วนราชการที่เปิดให้มีการยื่นซองประกวดราคา แล้วห้ามไม่ให้ผู้รับเหมาเข้ามายื่นซองประกวดราคา โดยหากมี

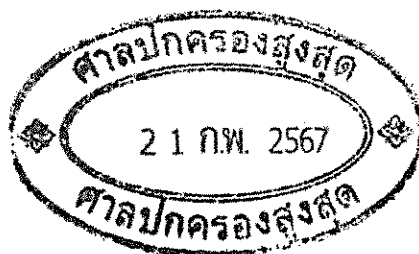
/เจ้าหน้าที่...

เจ้าหน้าที่เห็นเหตุการณ์เช่นนี้ ต้องทราบว่ามีผลกระทบความผิดเกิดขึ้น และเมื่อผู้ฟ้องคดี ได้มีบันทึกไปยังผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาอนุมัติตามขั้นตอนในทางปฏิบัติราชการแล้ว ก็ย่อมพ้นภาระหน้าที่ เนื่องจากอำนาจการตกลงซื้อ ตกลงจ้างเป็นของนายกองค์การบริหาร ส่วนตำบลชุมตาบง และผู้ฟ้องคดีไม่ทราบข้อเท็จจริงอันเป็นองค์ประกอบแห่งความผิดซึ่งเชื่อ โดยสุจริตใจว่าทำงานตามที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาให้รักษาราชการแทนในตำแหน่ง เจ้าหน้าที่พัสดุเดิม เนื่องจากกลาคลอดบุตร ซึ่งประเด็นนี้ศาลปกครองชั้นต้นได้พิเคราะห์ หรือชั่งน้ำหนักข้อกฎหมายอันชอบด้วยเหตุผลแล้ว อีกทั้งข้อเท็จจริงไม่ปรากฏว่า องค์การบริหาร ส่วนตำบลชุมตาบงเกิดความเสียหายแต่อย่างใด เนื่องจากวัสดุครุภัณฑ์ ทั้ง ๕ รายการ ล้วนส่งของครบตามจำนวนและมีราคาไม่ได้แพงเกินจริงตามราคาแห่งท้องถื่นที่เป็นอยู่เป็นจริง ในเวลาช่วงดังกล่าว การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้กล่าวหาหรือชี้มูลความผิดต่อผู้ฟ้องคดี จึงเป็น การกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และในส่วนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ อุทธรณ์ว่า ผู้ฟ้องคดีไม่อาจ ปฏิเสธความรับผิดชอบได้ก็ไม่ชอบด้วยเหตุผลตามพยานหลักฐาน อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แม้จะเป็นสิทธิตามหลักกฎหมายก็ตาม แต่ไม่มีพยานหลักฐานขึ้นมาใหม่ ซึ่งทุกประเด็น ศาลปกครองชั้นต้นได้วินิจฉัยเป็นที่ยุติและเป็นธรรมแก่ทุกฝ่ายแล้ว ขอให้ศาลปกครองสูงสุด พิจารณายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี คู่กรณีไม่ได้ยื่นคำแถลง เป็นหนังสือและไม่ได้แจ้งความประสงค์ให้ศาลจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟัง สรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน พิจารณาคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ เป็นหนังสือของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำชี้แจง คำอุทธรณ์ และคำแก้อุทธรณ์แล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เดิมผู้ฟ้องคดีรับราชการเป็นพนักงานส่วนตำบล ตำแหน่ง นักพัฒนาชุมชนชำนาญการ สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เป็น อำเภอแม่เป็น จังหวัดนครสวรรค์ ได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีมติชี้มูลความผิดผู้ฟ้องคดี เมื่อครั้ง ดำรงตำแหน่งนักพัฒนาชุมชน ระดับ ๓ รักษาราชการแทนเจ้าพนักงานพัสดุ สังกัดองค์การ บริหารส่วนตำบลชุมตาบง อำเภอชุมตาบง จังหวัดนครสวรรค์ กรณีมีการจัดซื้อครุภัณฑ์จำนวน ๕ รายการ ซึ่งมีการส่งมอบครุภัณฑ์ก่อนที่จะอนุมัติจัดซื้อ รวมทั้งมีการเสนอราคาโดยมุ่งหมาย ไม่ให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้อประโยชน์ให้แก่ร้านบีบี คอมพิวเตอร์ ได้เป็นผู้เข้า ทำสัญญากับองค์การบริหารส่วนตำบลชุมตาบง โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีมติชี้มูลว่า การกระทำ ของผู้ฟ้องคดีมีมูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ

/โดยมิชอบ...

โดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๓ วรรคสาม และข้อ ๖ วรรคสอง ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดนครสวรรค์ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๔ และมีมูลความผิดทางอาญารัฐเป็น เจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๒ ในฐานะเป็นเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐซึ่งมีอำนาจ หรือหน้าที่ในการอนุมัติ การพิจารณาหรือการดำเนินการใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเสนอราคาครั้งใด รู้หรือมีพฤติการณ์ปรากฏชัดแจ้งว่าควรรู้ว่าการเสนอราคาในครั้งนั้นมีการกระทำความผิด ตามพระราชบัญญัตินี้ ละเว้นไม่ดำเนินการเพื่อให้มีการยกเลิกการดำเนินการเกี่ยวกับการเสนอ ราคาในครั้งนั้น และฐานเป็นเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือการกระทำใด ๆ โดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้ออำนวยแก่ผู้เข้า ทำการเสนอราคา รายใดให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานรัฐตามพระราชบัญญัติดังกล่าว ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ขออุทธรณ์ผลการพิจารณา และขอให้ทบทวนมติดังกล่าว และผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๖๑ ถึงประธานของ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ขอให้ชะลอการพิจารณาโทษทางวินัยของผู้ฟ้องคดีเพื่อรอฟังผลการพิจารณา ทบทวนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๑ พิจารณาแล้วมีมติไม่รับพิจารณาการขอให้ชะลอการพิจารณาโทษทางวินัยของ ผู้ฟ้องคดี และให้ลงโทษไล่ออกจากราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งองค์การบริหาร ส่วนตำบลแม่เปิน ที่ ๒๖๐/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๖๑ ลงโทษไล่ออกจาก ราชการ ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๖๑ อุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าว ต่อประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แต่ยังไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ก่อนออกคำสั่งลงโทษดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับแจ้งสรุปพยานหลักฐานตามแบบ สว. ๓ เพื่อให้ ผู้ฟ้องคดีมีโอกาสโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานเพื่อหักล้างข้อกล่าวหา อีกทั้งผู้ฟ้องคดีไม่ได้ มีเจตนาหรือเจตนาพิเศษในการกระทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลชุมตาบงเสียหายแต่อย่างใด และการกระทำของผู้ฟ้องคดีไม่ได้เป็นความผิดตามมาตรา ๑๕๗ และมาตรา ๘๓ แห่งประมวล กฎหมายอาญา ประกอบกับมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิด เกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากนี้ การจัดซื้อครุภัณฑ์ดังกล่าว

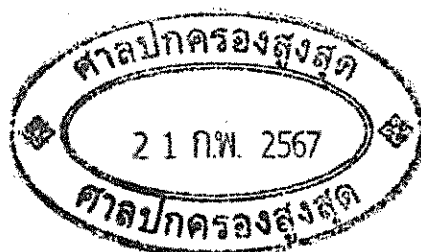
/เป็นการ...

เป็นการจัดซื้อโดยวิธีตกลงราคาซึ่งเป็นอำนาจของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลชุมตาบงในการอนุมัติจัดซื้อ เมื่อผู้ฟ้องคดีดำเนินการตามคำสั่งของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลชุมตาบงแล้ว จึงพินัยหน้าที่ในส่วนนี้คำสั่งลงโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดีดังกล่าวจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ขอให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เป็น ที่ ๒๖๐/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๖๑ ที่ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ โดยให้ย้อนหลังไปจนถึงวันที่คำสั่งดังกล่าวมีผลบังคับใช้ และให้คืนสิทธิประโยชน์ให้แก่ผู้ฟ้องคดีดังเดิม และเพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๑ ที่ไม่รับพิจารณาคำขอให้ชะลอการพิจารณาโทษทางวินัยของผู้ฟ้องคดี โดยให้ย้อนหลังไปจนถึงวันที่มติดังกล่าวมีผลบังคับใช้ ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เป็น ที่ ๒๖๐/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๖๑ ที่ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ โดยให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่มีคำสั่งดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นต่อศาลปกครองสูงสุด

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยแล้ว

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ว่า คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เป็น ที่ ๒๖๐/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๖๑ ที่ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ โดยมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยก่อนว่า ผู้ฟ้องคดีได้กระทำการอันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๖๐ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลควบคุมและรับผิดชอบในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลตามกฎหมาย และเป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานส่วนตำบลและลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบล พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๐ บัญญัติว่า เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐผู้ใดซึ่งมีอำนาจหรือหน้าที่ในการอนุมัติการพิจารณาหรือการดำเนินการใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเสนอราคาครั้งใด รู้หรือมีพฤติการณ์แจ้งชัดว่าควรรู้ว่าการเสนอราคาในครั้งนั้นมีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ละเว้นไม่ดำเนินการเพื่อให้มีการยกเลิกการดำเนินการเกี่ยวกับการเสนอราคาในครั้งนั้น มีความผิดฐานกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท มาตรา ๑๒ บัญญัติว่า เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐผู้ใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้หรือกระทำการใด ๆ โดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้ออำนวยแก่

/ผู้เข้าทำการ...

ผู้เข้าทำการเสนอราคารายใดให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐมีความผิดฐานกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๒๐ กำหนดว่า ก่อนดำเนินการซื้อหรือจ้างทุกวิธีนอกจากการซื้อที่ดินและหรือสิ่งก่อสร้างตามข้อ ๒๑ ให้เจ้าหน้าที่พัสดุจัดทำรายงานเสนอผู้สั่งซื้อหรือผู้สั่งจ้างตามรายงานดังต่อไปนี้... (๕) กำหนดระยะเวลาที่ต้องการใช้พัสดุนั้น หรือให้งานนั้นแล้วเสร็จ ข้อ ๒๒ กำหนดว่า เมื่อผู้สั่งซื้อหรือผู้สั่งจ้างให้ความเห็นชอบตามรายงานที่เสนอตามข้อ ๒๐ หรือข้อ ๒๑ แล้ว ให้เจ้าหน้าที่พัสดุดำเนินการตามวิธีการซื้อหรือการจ้างนั้นต่อไปได้ ข้อ ๓๒ กำหนดว่าการซื้อหรือจ้างโดยวิธีตกลงราคาให้เจ้าหน้าที่พัสดุดิตต่อตกลงราคากับผู้ขายหรือผู้รับจ้างโดยตรงแล้วให้หัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุจัดซื้อหรือจ้างได้ในวงเงินที่ได้รับความเห็นชอบตามข้อ ๒๒ และข้อ ๖๔ กำหนดว่า คณะกรรมการตรวจรับพัสดุ มีหน้าที่ดังนี้ (๑) ตรวจรับพัสดุ ณ ที่ทำการของผู้ใช้พัสดุนั้นหรือสถานที่ซึ่งกำหนดไว้ในสัญญาหรือข้อตกลง การตรวจรับพัสดุ ณ สถานที่อื่น ในกรณีที่ไม่มีสัญญาหรือข้อตกลงจะต้องได้รับอนุมัติจากหัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นก่อน... (๓) โดยปกติให้ตรวจรับพัสดุในวันที่ผู้ขายหรือผู้รับจ้างนำพัสดุมาส่งและให้ดำเนินการให้เสร็จสิ้นไปโดยเร็วที่สุด และประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดนครสวรรค์ เรื่อง หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๔ ข้อ ๓ วรรคสาม กำหนดว่าการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มีควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการและเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และข้อ ๖ วรรคสอง กำหนดว่า การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการมติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้ราชการเสียหายอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

จากบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวเห็นว่า การกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ นั้น มีองค์ประกอบในการกระทำความผิดสามประการ คือ ประการแรก ผู้กระทำมีหน้าที่ราชการที่จะต้องปฏิบัติ หากผู้กระทำไม่มีหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติ จะไม่มีความผิดในฐานนี้ ประการที่สอง ผู้กระทำได้ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ ซึ่งหมายถึง มีหน้าที่ราชการที่จะต้องปฏิบัติแต่ไม่ปฏิบัติหรืองดเว้นไม่กระทำตามหน้าที่โดยจงใจหรือเจตนาไม่ปฏิบัติ และประการที่สาม ผู้กระทำมีเจตนากระทำการหรือละเว้นกระทำการในหน้าที่เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มีควรได้ โดยเป็นประโยชน์ที่ไม่มีสิทธิโดยชอบธรรมที่จะได้รับ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าขณะเกิดเหตุ ผู้ฟ้องคดีรับราชการตำแหน่งนักพัฒนาชุมชน ระดับ ๓ รักษาราชการแทนนางสาววิภาวรรณพิลาแสง ตำแหน่งเจ้าพนักงานพัสดุ ระดับ ๔ ซึ่งในขณะนั้นอยู่ระหว่างการลาคลอดบุตร

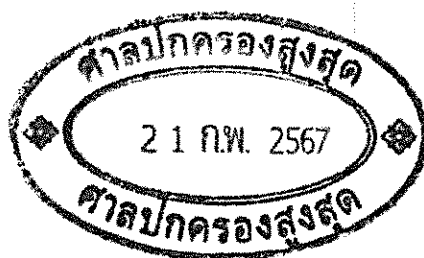
/ได้จัดทำ...

ได้จัดทำบันทึกขออนุมัติจัดซื้อโดยวิธีตกลงราคาลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๔ ขออนุมัติจัดซื้อ เครื่องเล่นดีวีดี จำนวน ๑ เครื่อง วงเงิน ๔,๘๐๐ บาท เสนอนายกองค้การบริหารส่วนตำบลชุมตาบง ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจสั่งซื้อหรือสั่งจ้างตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหาร ส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยเสนอผ่านนายศราวุธ สิริกรรมะ หัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุ และจำสืบทารวจ กานต์พงศ์ เกษมสิทธิพงษ์ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลชุมตาบง ในฐานะผู้บังคับบัญชา ตามลำดับชั้น และเมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๔ ผู้ฟ้องคดีได้จัดทำบันทึกขออนุมัติดำเนินการจัดซื้อ ครุภัณฑ์ อีกจำนวน ๔ รายการ ได้แก่ กล้องถ่ายภาพดิจิตอล จำนวน ๑ เครื่อง วงเงิน ๓๔,๒๐๐ บาท กล้องถ่ายวิดีโอฮาร์ดดิสก์ จำนวน ๑ เครื่อง วงเงิน ๔๕,๐๐๐ บาท เครื่องฉายภาพโอเวอร์เฮด จำนวน ๑ เครื่อง วงเงิน ๔๕,๐๐๐ บาท และโทรทัศน์ขนาด ๓๒ นิ้ว จำนวน ๑ เครื่อง วงเงิน ๑๘,๐๐๐ บาท โดยในการจัดทำรายงานขออนุมัติเสนอผู้มีอำนาจสั่งซื้อครุภัณฑ์ทั้ง ๕ รายการ ดังกล่าว ข้อเท็จจริง รับฟังเป็นยุติว่า ผู้ฟ้องคดีได้จัดทำรายงานเสนอขออนุมัติภายหลังจากที่ได้มีการนำครุภัณฑ์มาส่งมอบ ที่องค์การบริหารส่วนตำบลชุมตาบงแล้ว เมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๔ แม้การกระทำดังกล่าวของ ผู้ฟ้องคดีจะเป็นการฝ่าฝืนข้อกำหนดตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของ หน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ก็ตาม แต่ขณะเกิดเหตุผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่ง นักพัฒนาชุมชน ระดับ ๓ โดยได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาให้รักษาราชการแทนในตำแหน่ง เจ้าพนักงานพัสดุ เนื่องจากนางสาววิภาวรรณ ได้ลาคลอดบุตร ผู้ฟ้องคดีจึงมีอำนาจหน้าที่ เช่นเดียวกับนางสาววิภาวรรณ ในการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างหรือมีหน้าที่ด้านการ พักขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมตาบง แต่เนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวของผู้ฟ้องคดี เป็นการปฏิบัติหน้าที่แทนชั่วคราว อันอาจทำให้ผู้ฟ้องคดีซึ่งโดยปกติมีภาระหน้าที่หลักในการดูแล ผู้สูงอายุ ผู้พิการ กลุ่มสตรี ผู้ด้อยโอกาส และผู้ติดเชื้อในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ชุมตาบง อาจขาดความรู้และความเข้าใจในเรื่องระเบียบเกี่ยวกับการพัสดุของหน่วยงานบริหาร ราชการส่วนท้องถิ่น อีกทั้งนางสาววิภาวรรณ และ นายกฤษดา เกษศิลป์ พยานซึ่งเป็นสามีของ นางสาววิภาวรรณ ได้ให้ถ้อยคำจากการไต่สวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ สอดคล้องกันว่า นางสาววิภาวรรณ ได้ลาคลอดเมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๔ เมื่อผู้ฟ้องคดีได้ทำบันทึกขออนุมัติจัดซื้อครุภัณฑ์ ที่พิพาททั้งสองฉบับ ในวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๔ และวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๔ ตามลำดับ ซึ่งเป็นระยะเวลาเพียง ๓ วัน ถึง ๗ วัน หลังจากการเข้าปฏิบัติหน้าที่รักษาราชการแทนในตำแหน่ง เจ้าพนักงานพัสดุต่อจากนางสาววิภาวรรณ ที่ลาคลอด ซึ่งผู้ฟ้องคดีอาจไม่รู้ข้อเท็จจริงโดยละเอียดว่า ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลชุมตาบง นายกองค้การบริหารส่วนตำบลชุมตาบง และนางสาววิภาวรรณ เจ้าพนักงานพัสดุ ได้ดำเนินการเกี่ยวกับครุภัณฑ์ที่พิพาทไปถึงขั้นตอนใดแล้ว เมื่อผู้ฟ้องคดีได้รับ คำสั่งด้วยวาจาจากจำสืบทารวจ กานต์พงศ์ ในฐานะปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลชุมตาบง ซึ่งเป็น ผู้บังคับบัญชาาระดับสูงสุดของข้าราชการประจำ ให้ดำเนินการจัดทำบันทึกขออนุมัติจัดซื้อ โดยวิธี

/ตกลงราคา...

ตกลงราคา เมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๔ ผู้ฟ้องคดีได้จัดทำบันทึกขออนุมัติจัดซื้อเครื่องเล่นดีวีดี จำนวน ๑ เครื่อง โดยเสนอต่อนายศรารุท หัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุ ซึ่งนายศรารุท มีบันทึกความเห็น ว่า “เพื่อโปรดทราบความเห็น ส่งพัสดุก่อน ไม่เป็นไปตามระเบียบพัสดุ” พร้อมลงลายมือชื่อ เสนอต่อปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลชุมตาบงหรือนายกององค์การบริหารส่วนตำบลชุมตาบง โดยจำสืบทำรวจ กานต์พงศ์ มีบันทึกความเห็น ว่า “เพื่อโปรดทราบ” พร้อมลงลายมือชื่อ เสนอต่อ นายกององค์การบริหารส่วนตำบลชุมตาบง ซึ่งนายกององค์การบริหารส่วนตำบลชุมตาบง พิจารณาแล้ว มีคำสั่งอนุมัติพร้อมลงลายมือชื่อ ต่อมาเมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๔ ผู้ฟ้องคดีได้จัดทำบันทึก ขออนุมัติดำเนินการจัดซื้อครุภัณฑ์อีกจำนวน ๔ รายการ ได้แก่ โทรทัศน์ ขนาด ๓๒ นิ้ว จำนวน ๑ เครื่อง เครื่องฉายภาพ (โอเวอร์เฮด) จำนวน ๑ เครื่อง กล้องถ่ายวิดีโอไฮอาร์ดดิस्क จำนวน ๑ ตัว และ กล้องถ่ายรูปดิจิทัล จำนวน ๑ ตัว โดยเสนอผ่านนายศรารุท ซึ่งนายศรารุท ซึ่งมีบันทึกความเห็น ว่า “เพื่อโปรดทราบความเห็น ส่งพัสดุก่อนไม่เป็นไปตามระเบียบพัสดุ” พร้อมลงลายมือชื่อ เสนอต่อปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลชุมตาบงหรือนายกององค์การบริหารส่วนตำบลชุมตาบง และจำสืบทำรวจ กานต์พงศ์ มีบันทึกความเห็น ว่า “เพื่อโปรดทราบ” พร้อมลงลายมือชื่อเสนอต่อ นายกององค์การบริหาร ส่วนตำบลชุมตาบง ซึ่งนายกององค์การบริหารส่วนตำบลชุมตาบง พิจารณาแล้วมีคำสั่งอนุมัติ พร้อมลงลายมือชื่อ กรณีจึงเห็นได้ว่า การที่ผู้ฟ้องคดีซึ่งถือเป็นเจ้าหน้าที่ชั้นต้นในการจัดทำบันทึก เสนอผู้บังคับบัญชาตามที่ได้รับมอบหมาย แม้จะถือเป็นขั้นตอนเริ่มต้นของกระบวนการจัดซื้อจัดจ้าง ในครั้งดังกล่าว แต่ผู้ฟ้องคดีเป็นเพียงผู้ปฏิบัติงานในตำแหน่งเจ้าหน้าที่พัสดุ ทำหน้าที่บันทึกเสนอ เพื่อขออนุมัติต่อผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณา ส่วนอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาเป็นดุลพินิจ ของหัวหน้าส่วนการคลังในฐานะหัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุ หรือปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลชุมตาบง ในฐานะผู้บังคับบัญชา และนายกององค์การบริหารส่วนตำบลชุมตาบง ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ในการ อนุมัติจัดซื้อจัดจ้าง บันทึกเสนอขออนุมัติจัดซื้อของผู้ฟ้องคดีไม่มีผลผูกพันนายกององค์การบริหาร ส่วนตำบลชุมตาบงว่าต้องอนุมัติตามบันทึกของผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด อีกทั้งเมื่อมีการทักท้วงของ นายศรารุท หัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุ ว่า ไม่เป็นไปตามระเบียบแล้ว ผู้มีอำนาจหน้าที่ในการอนุมัติจัดซื้อ จัดจ้างในลำดับต่อไป ไม่ว่าจะเป็นปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลชุมตาบง และนายกององค์การ บริหารส่วนตำบลชุมตาบง ย่อมระงับการกระทำดังกล่าวเพื่อป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นได้ นอกจากนี้ ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงอื่นใดที่พอจะรับฟังว่า ผู้ฟ้องคดีแสวงประโยชน์หรือได้รับประโยชน์ ในทางใดจากการกระทำดังกล่าวหรือเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่สมควรได้ ดังนั้น การกระทำของผู้ฟ้องคดีไม่เป็นการปฏิบัติหน้าที่หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่สมควรได้ จึงยังไม่เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามข้อ ๓ วรรคสาม ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดนครสวรรค์ เรื่อง หลักเกณฑ์และ เงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์

/ลงวันที่ ๒๕...

ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๔ ซึ่งมีผลบังคับใช้ขณะที่ผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดที่ถูกล่ามหายว่าเป็นการกระทำความผิดทางวินัย การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ อุทธรณ์ว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวก่อให้เกิดความเสียหายโดยตรงต่อองค์การบริหารส่วนตำบลชุมตาบง ถือเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มีควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการอันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ยังไม่อาจรับฟังได้

กรณีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นความผิดฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้ราชการเสียหายอย่างร้ายแรง หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า เมื่อคดีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังได้เพียงว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยจัดทำบันทึกขอซื้อตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ทั้งที่มีการรับครุภัณฑ์ที่จะจัดซื้อไว้ก่อนแล้ว โดยไม่ปรากฏเหตุจำเป็นเร่งด่วนของหน่วยงานที่จะกระทำเช่นนั้นได้ แม้หัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุได้หักทวงเป็นลายลักษณ์อักษร แต่เป็นข้อหักทวงในขั้นตอนการพิจารณาของผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย ซึ่งผู้มีอำนาจอนุมัติตามหนังสือขออนุมัติในลำดับต่อไปจะต้องเป็นผู้พิจารณาตามข้อหักทวงดังกล่าว และแม้ว่าการจัดทำหนังสือเสนอขออนุมัติดังกล่าว จะถือเป็นเหตุที่นำไปสู่การเบิกจ่ายเงินไปโดยไม่ชอบด้วยระเบียบ แต่การจะอนุมัติจ่ายเงินดังกล่าวขึ้นอยู่กับอำนาจในการพิจารณาอนุมัติของผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจตามกฎหมาย อีกทั้งเมื่อพิจารณาประกอบกับฎีกาเบิกเงินตามปีงบประมาณ เลขที่ ๓๔๑/๒๕๕๔ เลขที่ ๓๔๒/๒๕๕๔ เลขที่ ๓๔๓/๒๕๕๔ เลขที่ ๓๔๔/๒๕๕๔ และเลขที่ ๓๔๕/๒๕๕๔ ลงวันที่คลังรับ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๔ ซึ่งเป็นการอนุมัติการเบิกจ่ายเงินจัดซื้อครุภัณฑ์พิพาททั้ง ๕ รายการ ดังกล่าว ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลชุมตาบง ได้ลงลายมือชื่อพร้อมบันทึกความเห็น “เห็นควรอนุมัติเบิกจ่ายได้” และนายกองค์การบริหารส่วนตำบลชุมตาบงได้ลงลายมือชื่อพร้อมบันทึกความเห็น “อนุมัติเบิกจ่าย” ทั้งที่ปรากฏข้อเท็จจริงว่ามีบันทึกความเห็นจากหัวหน้าส่วนการคลังว่า “ไม่เป็นไปตามระเบียบฯ ไม่เห็นควรให้เบิกจ่าย” กรณีจึงเห็นได้ว่า การจัดทำหนังสือเสนอขออนุมัติของผู้ฟ้องคดีดังกล่าว ไม่ได้เป็นผลโดยตรงให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรงแต่อย่างใด จึงไม่มีความผิดฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๖ วรรคสอง ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดนครสวรรค์ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๔ ซึ่งมีผลบังคับใช้ขณะที่ผู้ฟ้องคดีถูกล่ามหายว่าการกระทำความผิดทางวินัย อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่อ้างว่าพฤติการณ์ของ

/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีที่ไม่ดำเนินการจัดซื้อพัสดุให้ถูกต้องตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นผลโดยตรงทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่องค์การบริหารส่วนตำบลชุมตาบง นั้น ยังไม่อาจรับฟังได้เช่นเดียวกัน ดังนั้นการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เปิน ที่ ๒๖๐/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๖๑ ที่ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในกรณีดังกล่าวจึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

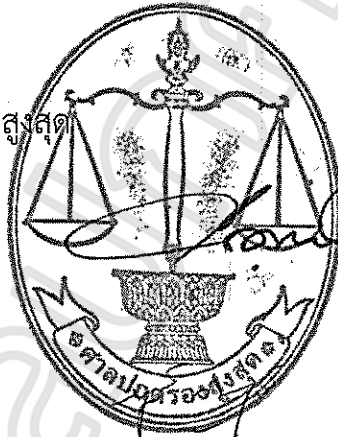
การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งที่ ๒๖๐/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๖๑ เรื่อง ลงโทษไล่ออกจากราชการ ที่ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ โดยให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่มีคำสั่งดังกล่าว นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย

พิพากษายืน

พลโท สุรพงศ์ เปรมบุญญิตติ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายอนุพงศ์ สุขเกษม
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายไชยเดช ตันติเวสส
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายวิบูลย์ กัมมาระบุตร
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายภีร์ตัน เจียรนัย
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายวิโรจน์ ธิตา

มีบันทึกประธานศาลปกครองสูงสุด
กรณีตุลาการศาลปกครองมีเหตุจำเป็น
ไม่สามารถลงลายมือชื่อได้

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คดีหมายเลขดำที่ อบ. ๓๔๒/๒๕๖๒ หมายเลขแดงที่
อบ. ๒๕/๒๕๖๗ ได้ทำคำพิพากษาโดยนายอนุพงศ์ สุขเกษม ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด
ซึ่งร่วมประชุมปรึกษาเป็นองค์คณะ และได้ลงลายมือชื่อไว้ในต้นร่างคำพิพากษา แต่เนื่องจาก
นายอนุพงศ์ สุขเกษม พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๓) ประกอบกับมาตรา ๓๑
วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒
ก่อนที่จะลงลายมือชื่อในคำพิพากษานี้ จึงบันทึกไว้เป็นสำคัญ

(นายวรพจน์ วิศรุตพิชญ์)
ประธานศาลปกครองสูงสุด